

Jeesusta edustamassa

Mikaela Wilkins

(Perustuu tositahtumaan)

David istui kappelin eturivissä ja tärisytti jalkaansa. Häntä jännitti. Hän oli juuri lähtenyt Alkeisyhdistyksestä, ja hänestä oli tullut diakoni. Vanhemmat pojat näyttäsivät Davidille ja muille 11-vuotiaille pojille, kuinka sakramentti jaetaan.

Davidilla oli autismi, minkä vuoksi hänen oli toisinaan vaikea oppia uusia asioita. Siirtyminen pois Alkeisyhdistyksestä oli ollut hänelle vaikeaa. Ja nyt sakramentin jakaminen tuntui hyvin pelottavalta. Mitä jos hän tekisi virheen ja kaikki nauraisivat hänelle?

Jacob, yksi vanhemmista pojista, istui Davidin vieressä. "Kiva, että olet meidän

kanssa", Jacob sanoi. Hän antoi Davidille ylävitosen. "Sinä pärjät hienosti."

David hymyili. Se sai hänet tuntemaan olonsa hieman paremmaksi.

Muut nuoret miehet näyttivät 11-vuotiaille, mitä tehdä. He näyttivät heille, minne mennä ja mille riveille jakaa sakramentti. He harjoittelivat kävelemistä kappelialin käyviä pitkin. He näyttivät pojille, kuinka sakramenttitarjottimia pidetään.

"Äiti, katso!" David sanoi kotiin tullessaan. Hän piti käsivarttaan ylhäällä. "Näin minä pitelen tarjottinta. Varovasti tällä tavalla. Koska minä edustan Jeesusta ja haluan osoittaa kunnioitustani."

Nuoret miehet harjoittelivat Davidin ja muiden poikien kanssa kirkon jälkeen sunnuntaisin ja arkiillan toiminnoissa. He kävelivät läpi paikat, minne heidän pitäisi mennä. David harjoitteli tarjottimen pitelemistä.

Pian koitti päivä, jolloin hän jakaisi sakramentin ensimmäisen kerran.

"Miltä sinusta tuntuu?" isä kysyi.

"Minua jännittää yhä", David sanoi.

"Puhutaanpa siitä, mitä olet tehnyt valmistautuaksesi", isä sanoi.

"No, me ollaan luettu yhdessä perheenä pyhien kirjoitusten kohtia pappeudesta", David sanoi. "Pappeuden haltijana oleminen tarkoittaa, että minä edustan Jeesusta. Leikkasin kynteni, jotta käteni näyttäisivät siisteiltä. Ja olen harjoitellut paljon!"

"Kuulostaa siltä, että olet valmistunut hyvin", isä sanoi.

Kun David meni kirkkoon, hän istui eturivissä muiden diakonien kanssa. Jacob istuutui hänen viereensä. David mietti, kuinka hän edustaisi Jeesusta jakaessaan sakramentin. Mitä jos hän silti tekisi jonkin virheen? Hän vilkaisi Jacobia, ja tämä hymyili hänelle. David hymyili takaisin ja veti syvään henkeä.

Kun oli aika jakaa sakramentti, Jacob auttoi Davidia antamaan tarjottimen ihmisille muutamalla ensimmäisellä rivillä. David oli iloinen siitä, että joku oli hänen kanssaan.

David katsoi ihmisiä jakaessaan sakramenttia. Monet heistä istuivat kunnioittavasti pää alas painuneena. Jotkut näyttivät mietteliäiltä. David tunsu rauhaa. Hän edusti Jeesusta. Hän oli kiitollinen siitä, että hän voi auttaa muita ajattelemaan Jeesusta Kristusta. ●

Tämä kertomus tapahtui Yhdysvalloissa.

